

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/173/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5406203766
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5406203766.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcov 1/ E. X., nar. XX.X.XXXX, 2/ U. X., nar. XX.X.XXXX, 3/ Ing. I. X., nar. XX.X.XXXX, všetci bytom G. XXX, zastúpení JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom P. S., Y. XXXX, proti žalovanému Ing. H. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., S. XXX/X, zastúpenému Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Žilina, Mariánske námestie 2, IČO: 36 855 278, o určenie vlastníckeho práva žalobcov 1/, 2/ k nehnuteľnostiam, na základe odvolania žalobcov 1/ až 3/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 2C/44/2008-802 zo dňa 28.3.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie :

- vo výroku I. o zamietnutí žaloby,
- vo výroku II. o priznaní nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 % žalovanému proti žalobcom 1/ - 3 a o rozhodovaní o výške náhrady trov po právoplatnosti rozsudku.

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o priznaní nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalobcom 1 - 3 proti žalovanému a o rozhodovaní o výške náhrady trov po právoplatnosti rozsudku.

P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 60 % voči žalobcom 1/ - 3/.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) zamietol žalobu žalobcov 1/ až 3/ o určenie, že žalobcovia 1/ a 2/ sú ako manželia podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX vedenom pre obec a kat. územie G., a to stavby - rozostavaného penziónu bez súp. čísla postaveného na pozemku parc. č. 1191/29, ďalej pozemku parc. č. 1191/29, zastavané plochy a nádvoria o výmere 390 m², a nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX vedenom pre obec a kat. územie G., a to pozemku parc. č. 1191/17, zastavané plochy a nádvoria o výmere 375 m², pozemku parc. č. 1191/18, zastavané plochy a nádvoria o výmere 771 m² a pozemku parc. č. 1191/30, zastavané plochy a nádvoria o výmere 22 m², v podiele 3-iny (výrok I.).

2. Okresný súd, v intenciách predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia odvolacieho Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/116/2017-782 zo dňa 31.10.2017 mal za to, že v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 8C/6/2006 bola vecne posudzovaná neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 (žalobcovia v označenom konaní žiadali určenie jej neplatnosti) uzatvorenej medzi žalobcami 1/, 2/ ako predávajúcimi a žalovaným ako kupujúcim, pričom súd predmetnú žalobu právoplatne zamietol. Nadväzne je kúpna zmluva zo dňa 14.7.2005 platná a platný je aj ňou uskutočnený prevod

spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam v nej vymedzených. Pokiaľ sa v aktuálnom konaní žalobcovia domáhali určenia podielového spoluvlastníctva k vyššie označeným nehnuteľnostiam, ktorých prevod bol uskutočnený na základe platnej kúpnej zmluvy (otázka jej ne/platnosti bola vyriešená ako prejudiciálna v právoplatne skončenom konaní sp. zn. 8C/6/2006), potom žaloba žalobcov v aktuálnom konaní je nedôvodná.

3. Žalovanému priznal voči žalobcom 1/ až 3/ plný (100 %) nárok na náhradu trov konania, o výške ktorého bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vychádzal zo záveru o úspechu žalovaného v spore (§ 255 ods. 1 CSP).

4. Žalobcom 1/ až 3/ priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorého bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Tento nárok sa týka odvolacieho konania vedeného na základe odvolania žalobcov 1/ až 3/ proti uzneseniu o zastavení konania (v časti o určenie vlastníckeho práva (§ 255 ods. 1 CSP).

5. Proti tomuto rozsudku, čo do výrokov I. o zamietnutí žaloby a II. o trovách konania, podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia 1/ až 3/, ktorí sa domáhali jeho zmeny tak, že krajský súd ich žalobe vyhovie a prizná im nárok na náhradu trov konania.

6. Namietali, nesprávne právne posúdenie veci. V tej súvislosti poukazovali na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 22/2011 zo dňa 24.11.2011, v ktorom bol riešený procesne zhodný prípad, a z ktorého vyplýva zrejmy záver, že viazanosť súdu výrokom právoplatného rozsudku o (ne)platnosti právneho úkonu v inom konaní nie je absolútna a je podmienená tým, že tu nie sú iné skutočnosti, ktoré neboli v konaní o (ne)platnosti právneho úkonu zohľadňované. V konaní o určenie vlastníckeho práva je teda súd oprávnený posúdiť tieto skutočnosti a rozhodnúť o merite veci na základe všetkých skutočností, ktoré vyšli v konaní o určenie vlastníckeho práva najavo a ktoré boli preukázané a v takom prípade nie je viazaný výrokom právoplatného rozsudku a predbežnú otázku (ne)platnosti právneho úkonu je oprávnený posúdiť v rámci konania o určenie vlastníckeho práva samostatne. V predchádzajúcom konaní sa sudy nezaoberali posúdením (ne)platnosti kúpnej zmluvy z hľadiska kritérií § 46 ods. 2 a § 40 ods. 3 Obč. zák. V prípadoch, keď určitá otázka (platnosť zmluvy), ktorá pre iné konanie tvorí otázku prejudiciálnu, už bola právoplatne rozhodnutá a vyriešená priamo vo výroku rozhodnutia, súd už takúto otázku nemôže (pokiaľ nejde o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného konania) predbežne posúdiť inak, pretože výrok takéhoto právoplatného rozsudku je preň záväzný a musí z neho vychádzať. Rozsudok zamietajúci žalobu je prekážkou právoplatne rozhodnutej veci len v rozsahu rozhodnutia o predmete sporu (V 9/1986), preto je v rozpore s týmto záverom konštatovanie okresného súdu, že je bez právneho významu, že v skoršom konaní bola namietaná a súdom hodnotená len relatívna neplatnosť (prípadne neplatnosť z hľadiska nerešpektovania cenových predpisov). V tomto prípade je predmetom konania určenie vlastníckeho práva s nutnosťou vyriešenia predbežnej otázky spočívajúcej v nedodržaní požiadavky na technickú jednosť kúpnej zmluvy v zmysle § 46 ods. 2 Obč. zák., ktorou otázkou sa sudy v minulosti v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/6/2006 nezaoberali.

7. Iný okruh účastníkov konania dovoľoval prvoinštančnému súdu posúdiť samostatne otázku platnosti kúpnej zmluvy ako otázku prejudiciálnu.

8. V kontexte s nerozhodovaním súdov rovnako v obdobných veciach poukazovali odvolatelia na nerešpektovanie princípu právnej istoty.

9. Ďalej namietali, že sa okresný súd nijako nevysporiadal s ich argumentáciou ohľadom neexistencie prekážky veci právoplatnej rozhodnutej. Napadnutý rozsudok je arbitrárny, nakoľko okresný súd z nepochopiteľných príčin prijal záver, podľa ktorého ak Okresný súd Dolný Kubín v konaní sp. zn. 8C/6/2006 rozhodol, že žalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 zamietol, potom je táto zmluva platná a platný je aj ňou uskutočnený prevod spoluvlastníckeho podielu, aj keď riešenie predbežnej otázky v predchádzajúcom právoplatnom rozhodnutí nebolo obsiahnuté vo výroku rozhodnutia v označenom konaní. V odôvodnení absentuje logické vysvetlenie, k akým skutkovým zisteniam okresný súd dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Tým došlo k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces. Vydanie napadnutého rozsudku pri chybnom právnom posúdení predbežnej otázky platnosti kúpnej zmluvy z dôvodu priznania prejudiciálneho účinku rozhodnutiu Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/6/2006, ktorý nie je daný, je potrebné považovať za odopretie ústavou upraveného práva na súdnu ochranu v konečnom dôsledku znamenajúce odmietnutie spravodlivosti.

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov 1/ až 3/ domáhal jeho „zamietnutia“. Uviedol, že žalobcovia opakovanne uvádzajú tie isté právne argumenty, s ktorými sa konajúce súdy vysporiadali. Žalovaný ďalej poukázal na procesné okolnosti súvisiace s vecou vedenou na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/6/2006 (potvrdenie prvostupňového rozsudku odvolacím súdom, odmietnutie dovolania žalobcov proti rozsudku odvolacieho súdu, zamietnutia návrhu žalobcov na obnovu označeného konania). Tiež poukázal na právny názor odvolacieho - Krajského súdu v Žiline vyjadrený v jeho uznesení sp. zn. 10Co/249/2012 zo dňa 26.2.2014 ohľadom prekážky veci právoplatne rozhodnutej, na závery odmietajúceho dovolacieho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 209/2014 zo dňa 21.4.2016, ako aj na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/116/2017 zo dňa 31.10.2017, ktorého právne závery okresný súd rešpektoval v napadnutom rozsudku. Namietané vady v postupe súdov, ktoré mali mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, boli opakovanne súdmi všetkých stupňov žalobcom vysvetlené v odôvodneniach rozhodnutí.

11. V ďalšom priebehu odvolacieho konania zostali sporové strany nečinné.

12. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP;) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil vo výroku o zamietnutí žaloby, vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. V bezprostredne súvisiacom výroku III. o náhrade trov odvolacieho konania rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. d) zrušil.

13. Prvotne krajský súd konštatuje, že odvolatelia v prevažnej miere len zopakovali argumentáciu, s ktorou sa už súdy zaoberali a aj sa vysporiadali vo svojich skorších rozhodnutiach (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/249/2012-648 zo dňa 26.2.2014 alebo č. k. 10Co/116/2017-782 zo dňa 31.10.2017). Potom ako žalobcovia zobrali žalobu späť v časti o určenie neplatnosti dohody o spoločnom financovaní stavby zo dňa 14. 7. 2005 uzavretej medzi žalobcami 1,2 a žalovaným na druhej strane a v tejto časti konanie bolo zastavené, predmetom rozhodovania okresného súdu po zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Žiline č.k. 10 Co 116/2017 - 782 zo dňa 31.10.2017 zostal žalobou uplatnený nárok o určenie podielového spoluvlastníctva žalobcov 1,2 ako manželov k presne vyšpecifikovaným nehnuteľnostiam.

14. Otázka ne/platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 je v aktuálnom konaní otázkou prejudiciálnou vo vzťahu k žalobcami požadovanému určenie vlastníckeho práva (spoluvlastníckeho podielu) žalobcov 1/, 2/ k dotknutým nehnuteľnostiam. Pokiaľ o tejto otázke už bolo v minulosti (v podobe právoplatného rozhodnutia v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/6/2006 o zamietnutí žaloby o neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy) právoplatne rozhodnuté, potom na tú istú otázku v aktuálnom konaní ako na otázku prejudiciálnu je nevyhnutné odpovedať v zmysle výsledku konania vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/6/2006 (§ 194 ods. 2 CSP). Okresný súd pritom postupoval plne v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/116/2017-782 zo dňa 31.10.2017 (§ 391 ods. 2 CSP), preto možno podporne poukázať aj na príslušnú časť odôvodnenia označeného rozhodnutia.

15. Na odôvodnení a závere okresného súdu ohľadom danosti prekážky veci právoplatne rozhodnutej vo vzťahu k prejudiciálnej otázke ne/platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 nie je dôvod niečo meniť.

16. Poukaz odvolateľov na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 22/2011 zo dňa 24.11.2011 a jeho súvislosť (v otázke danosti prekážky veci právoplatnej rozhodnutej) s aktuálne prejednávanou vecou neobstojí už len s poukazom na to, že okolnosť technickej ne/jednotnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 nie je skutočnosťou, ktorá by tu bola, resp. ktorá by sa objavila až po právoplatnom skončení konania vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 8C/6/2006; naopak, šlo nepochybne o okolnosť jestvujúcu už skôr, určite v priebehu označeného konania. To len žalobcovia uvádzajú problematiku technickej ne/jednotnosti predmetnej kúpnej zmluvy až v aktuálne prejednávanej veci, čo je však, z hľadiska danosti prekážky veci právoplatne rozhodnutej, právne irelevantné.

17. V okolnostiach prejednávanej veci je tak isto bezpredmetnou, v súvislosti s označeným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, argumentácia odvolateľov, že v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/6/2006 sa súd zaoberal iba otázkou neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005, kým predmetom aktuálne prejednávanej veci je určenie vlastníctva, ktoré doposiaľ nebolo predmetom súdneho konania. Zo strany konajúcich súdov nikdy nebolo s konečnou platnosťou tvrdené, že konanie sp. zn. 8C/6/2006, resp. jeho právoplatný výsledok (určenie neplatnosti kúpnej zmluvy - zamietnutie

žaloby), predstavuje prekážku veci právoplatne rozhodnutej priamo vo vzťahu k predmetu konania v aktuálne prejednávanej veci (určenie vlastníctva). Je zrejme, že nejde o totožný predmet konania; z ktorého dôvodu aj krajský súd svojím predchádzajúcim uznesením č. k. 10Co/116/2017-782 zo dňa 31.10.2017 zrušil uznesenie okresného súdu o zastavení konania č. k. 2C/44/2008-730 zo dňa 20.1.2017 pre prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Avšak, v aktuálnom konaní sa žalobcovia domáhajú určenia vlastníckeho práva, a to práve a len z dôvodu neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 (iné dôvody, pre ktoré by žalobcom 1/, 2/ malo prináležať vlastnícke právo, žalobcovia/odvolatelia neuvádzali); pritom o otázke ne/platnosti tejto zmluvy (prejudiciálna otázka podstatná pre aktuálne súdenú vec) už bolo v inom skoršom konaní právoplatne rozhodnuté. Nadväzne v zmysle § 194 CSP súd prihladol na právoplatné rozhodnutie o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 vydané v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/6/2006, resp. z neho musel vychádzať.

18. V súvislosti s námietkou odvolateľov ohľadom obmedzeného prieskumu platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 v pôvodnom konaní krajský súd opätovne poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 12/2010 zo dňa 30.1.2013, v ktorom dovolací súd konštatoval prekážku veci právoplatne rozhodnutej v prípade opätovného podania žaloby o neplatnosť tej istej kúpnej zmluvy z iného, než v pôvodnom konaní posudzovaného dôvodu neplatnosti. Pritom konštatoval cit. „Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí priamo zo zákona (ex lege), a to od začiatku (ex tunc) a bez ohľadu na to, či sa tejto neplatnosti niekto dovolal. Súd prihliada na absolútnu neplatnosť právneho úkonu aj bez návrhu (ex off). Účastník v takomto prípade nemusí tvrdiť a namietať neplatnosť takéhoto úkonu, lebo súd je povinný skúmať všetky dôvody absolútnej neplatnosti. Vzhľadom na prejednanú zásadu prihliada súd na absolútnu neplatnosť právneho úkonu len za predpokladu, že sa o dôvode neplatnosti (napríklad z dôvodu nedostatku formy, neurčitosti úkonu, nespôsobilosti subjektu zmluvu uzavrieť, rozporu so zákonom) dozvie procesne korektným spôsobom. Znamená to, že ak konkrétny dôvod absolútnej neplatnosti v konaní nie je tvrdý a ani nijak v konaní nevyjde najavo, nie je dôvod, aby súd po takejto okolnosti z vlastnej iniciatívy pátral a nahradzoval tak v sporovom konaní zákonom predpokladanú aktivitu účastníkov“. Nadväzne, pokiaľ je v neskoršom konaní tvrdená (absolútna) neplatnosť právneho úkonu, keď v pôvodnom konaní bola žaloba o neplatnosť tohto právneho úkonu zamietnutá, hoci z iných dôvodov, rozhodnutie v pôvodnom konaní predstavuje prekážku veci právoplatne rozhodnutej vo vzťahu k neskoršiemu konaniu. Ide o obdobnú situáciu, ako v aktuálne prejednávanej veci, aj keď tu má otázka ne/platnosti právneho úkonu „len“ povahu prejudiciálnu (vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva).

19. Krajský súd v súvislosti s viazanosťou odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) len pre úplnosť poznamenáva, že žalobcovia v odvolaní netvrdili, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/6/2006 neuplatnili nárok (o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005) z iných dôvodov (napr. z dôvodu technickej ne/jednotnosti danej zmluvy v zmysle § 46 ods. 2 Obč. zák.); uvádzali len, že sa týmto dôvodom/otázkou konajúce súdy nezaoberali. Skutočnosť, že sa súd nezaoberal nejakou podstatnou okolnosťou (ktorú strana tvrdila), by predstavovala „vadu“ predmetného konania, avšak neumožňovala by opätovne v inom neskoršom konaní týkajúcom sa tej istej veci (či už v rámci riešenia prejudiciálnej otázky alebo priamo vo veci samej) túto podstatnú okolnosť uplatniť opätovne.

20. V prejednávanej veci je ale podstatnou tá skutočnosť, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/6/2006 a prejudiciálnej otázky v aktuálnom konaní bol rovnaký skutok, a to uzavretie kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005, charakterizovanej rovnakým konaním (uzavretím kúpnej zmluvy) a následkom (prevodom vlastníckeho práva).

21. Iný okruh subjektov v porovnaní s konaním vedeným na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/6/2006, keď oproti skoršiemu označenému konaniu vystupoval v aktuálnom konaní aj žalobca 3/, neumožňoval okresnému súdu samostatne - nezávisle od výsledku skoršieho označeného konania - prejudiciálne posúdiť otázku platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005. Prekážkou takého postupu je skutočnosť, že žalobcovia 1/, 2/ (a žalovaný), ktorí vystupovali v skoršom označenom konaní, vystupujú v konaní aktuálnom (bez ich účasti by však tiež nebolo možné žalobe vyhovieť; pozn. krajského súdu).

22. Neobstojí ani argumentácia odvolateľov o arbitrárnosti napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý podľa nich z nepochopiteľných príčin uzavrel, že vzhľadom na zamietnutie žaloby o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 je táto zmluva platná (keď absentuje pozitívny určovací výrok - určenie kúpnej zmluvy za platnú). Predmetom prejudiciálnej otázky v aktuálne prejednávanej veci je uzavretie kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005, teda rovnaký skutok, ako v konaní vedenom na Okresnom

súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/6/2006. Otázka ne/platnosti predmetnej zmluvy bola v naposledy označenom konaní definitívne vyriešená v prospech platnosti predmetnej zmluvy (keďže žaloba o určenie jej neplatnosti bola zamietnutá). Aj z hľadiska požiadavky preferencie platnosti právneho úkonu sa nemožno stotožniť s názorom odvolateľov, že výlučne určovací výrok o platnosti právneho úkonu (pozitívne určenie) predstavuje definitívne riešenie otázky ne/platnosti tohto právneho úkonu. Tak v prípade určenia právneho úkonu za platný, ako aj v prípade zamietnutia žaloby o určenie právneho úkonu za neplatný, by teoreticky vždy bolo možné namietnuť novú okolnosť ne/platnosti, ktorá nebola riešená v pôvodnom konaní.

23. V súvislosti s námietkou nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku krajský súd konštatuje, že síce odôvodnenie napadnutého rozsudku je stručné, vystihuje však podstatnú skutočnosť, a síce, že v inom konaní bola právoplatne zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005, ktorú zmluvu je tak potrebné považovať za platnú; nadväzne žalobu skutkovo odôvodnenú neplatnosťou predmetnej kúpnej zmluvy bolo nutné zamietnuť.

24. Vychádzajúc z prezentovaných úvah a záverov krajský súd potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku I. vo veci samej.

25. Rozsudok okresného súdu napadli žalobcovia odvolaním výslovne aj vo výroku II. o trovách konania, avšak len v súvislosti s namietanou správnosťou výroku o zamietnutí žaloby. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri rozhodovaní o náhrade (nároku) trov konania účastníkov správne aplikoval ust. § 255 ods.1 CSP vychádzajúce zo zásady úspechu neúspechu strán v spore.

26. Krajský súd zrušil podľa § 389 ods.1 písm. d) CSP rozsudok okresného súdu v bezprostredne súvisiacom výroku III. o trovách odvolacieho konania, nebol totiž právny dôvod, aby okresný súd rozhodoval o trovách predchádzajúceho odvolacieho konania samostatným výrokom. V súdnej veci totiž otázka trov celého konania (prvoinštančné, odvolacie v prípade zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci okresnému súdu na nové prejednanie, dovolacie - predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutého rozsudku) sa rieši v súhrnnom výroku, podľa výsledku v spore. V dôsledku zamietnutia žaloby boli v spore žalobcovia v celom rozsahu neúspešní, úspešný bol žalovaný, uvedený princíp sa pretavil do rozhodovania okresného súdu vo výroku II. v ktorom aplikáciou ustanovenia § 255 ods.1 CSP priznal žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. V ďalšom štádiu rozhodovania už okresný súd sa postupom podľa § 262 ods.2 CSP rozhodne o výške týchto trov.

27. O trovách aktuálneho odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s 396 ods. 1 CSP. Odvolatelia - žalobcovia 1/ až 3/ neboli so svojim odvolaním úspešní, preto protistrane - žalovanému patrí voči nim nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v plnom rozsahu). O výške týchto trov rozhodne podľa § 262 ods.2 CSP okresný súd.

28. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.